

SLOVESA / PODMIŇOVACÍ ZPŮSOB

V českém jazyce určujeme mimo způsobu prostého **oznamovacího** (*Děti si hrály na pískovišti.*) a způsobu **rozkazovacího** (*Přines mi tu vodu!*) i způsob **podmiňovací**.

Podmiňovací způsob vyjadřuje buď děj možný, nebo takový děj, který by nastal pouze za určitých podmínek.
Alena by šla na trénink. Při záchráně života bychom se obětovali.

OSOBA	PŘÍTOMNÝ PODMIŇOVACÍ		MINULÝ PODMIŇOVACÍ	
	ČÍSLO JEDNOTNÉ	ČÍSLO MNOŽNÉ	ČÍSLO JEDNOTNÉ	ČÍSLO MNOŽNÉ
1.	pracoval bych	pracovali bychom	byl bych pracoval	byli bychom pracovali
2.	pracoval bys	pracovali byste	byl bys pracoval	byli byste pracovali
3.	pracoval by	pracovali by	byl by pracoval	byli by pracovali

V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ **NEEXISTUJÍ** TVARY: by jste (správně *byste*), by jsme (správně *bychom*)

Ve 2. osobě čísla jednotného se u zvratných sloves připojuje k zájmenu (se, si) -s

Četl by *si*. Umýval by *se*.

DOPLŇ

zpíváte *si*
Píšeme

přítomný podmiňovací tvar:
přítomný podmiňovací tvar:

minulý podmiňovací tvar:
minulý podmiňovací tvar: